

[Julia.]

som man har tænkt sig det, ikke alene af ubemidlede Kvinder, men af Kvinder fra alle Samfundslag, saa er der ingen Tvivl om, at Udgifterne vil blive endogsaa meget betydelige. Ministeren anslaaer disse til 300 000—375 000 Kr. aarlig, og hertil kommer, saa vidt jeg kan skønne, Udgifterne til Fællesraadet, men der er ingen Tvivl om, at disse Udgifter med Tiden vil blive langt større. Vi er sikkert alle enige om, at det, der her gennemføres, er til Fordel for hele Folket, og Spørgsmaalet er da, om den Fordeling, der foreslaas, at Staten betaler det halve og Kommunerne den anden Halvdel, er den rigtige. Var der ikke god Mening i, at Staten tog en større Part af Udgifterne, f. Eks. $\frac{2}{3}$ eller $\frac{3}{4}$.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 13 angaaende Fællesraadets S sammensætning finder jeg Anledning til at spørge den højtærede Socialminister, om han ikke vil finde det rimeligt, at Kommunerne, naar disse skal betale en saa betydelig Del af Udgifterne, da ogsaa bliver repræsenteret i Fællesraadet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Behandling af Lovforslaget i det kommende Udvalg.

Gerda Mundt: Det Forslag til Lov om Mødrehjælpsinstitutioner, som er forelagt for det høje Folketing, bygger, som rimeligt er, paa Befolkningssammensætningens Betænkning Nr. 3, afleveret for godt et Aar siden, den 25. Januar 1938. Men det skal straks siges — som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem Fru Nina Andersen —, at det kun er en forholdsvis lille Del af de Forslag, Betænkningen fremsætter, der findes i Forslaget her, ganske vist den stærkest tiltrængte og fra alle Sider ønskede Hjælp, nemlig at den Moder, som skal føde sit Barn, og som paa Grund af Forholdene er vanskeligt stillet, har et Sted, hvor hun kan gaa hen og faa den første Hjælp og Vejledning.

Jeg indrømmer gerne Socialministeren, at det er her, man skal begynde. Der maa være et saadant Sted, hvor Kvinder kan faa personlig, social og juridisk Vejledning med Hensyn til deres Svangerskab, og jeg er vis paa, at alle Partier her i Rigsdagen vil støtte Hovedtankerne i dette Lovforslag og — eventuelt med visse Ændringer, hvoraf vi ogsaa vil foreslaa nogle — vil gennemføre det i den forholdsvis korte Tid, vi endnu har tilbage af denne Rigsdagssamling, saa Loven, som det er foreslaaet, kan træde i Kraft allerede 1. April 1939.

Det drejer sig altsaa i Virkeligheden om et meget beskedent Forslag, og det vil maaske paa enkelte Punkter under Udvalgsbehandlingen og i det andet høje Ting kunne blive noget udvidet. Men i det store og hele vil Rigsdagen sikkert nok holde sig inden for den Begrænsning, Lovforslaget sætter, og det vil saa senere blive nødvendigt at supplere denne Lov med flere af de Foranstaltninger, som er foreslaaet i Befolkningssammensætningens Betænkning — nogle af dem har endda betydelig Hast. Jeg skal her især nævne det stærke Ønske, som findes hos mange Kvinder om at føde deres Børn paa Fødeklínik eller Hospital. For Øjeblikket er det saadan, at man paa Rigshospitalet og paa Amtssygehusene uden Betingelser optager enhver ugift Kvinde, medens den gifte Kvinde kun kan blive indlagt, naar det anses for uforsvarligt, at Fødselen foregaar i Hjemmet, eller naar der maa ventes en særlig vanskelig Fødsel. Jeg tror, at der af Sygehusbestyrererne og mange af Lægerne og først og fremmest af store Dele af Befolkningen ønskes en Ændring paa disse Omraader, hvad ogsaa Befolkningssammensætningen i sin Betænkning har foreslaaet.

Ogsaa Spørgsmaalet om Narkose ved Fødsel trænger til en Løsning. De, der kommer ind paa Hospitaler og Klinikker, har let Adgang dertil, men ogsaa ved de Fødsler, der foregaar i Hjemmet, skal der gives udvidet Lejlighed til at bruge denne store Hjælp ved Fødsler, ikke mindst ved den første Fødsel.

Hvad angaar Fordelingen af de Op-gaver, som omhandles i dette og i det næste paa Dagsordenen opførte Forslag, Forslaget om Ændringer i Svangerskabsloven, finder jeg det fuldstændig rigtigt, at selve Mødrehjælpen bliver varetaget af de Mødrehjælpsinstitutioner, som Befolkningssammensætningen har foreslaaet, og som der altsaa nu ogsaa stilles Forslag om af Socialministeriet, medens Vejledningen i Seksualhygiejne bliver udskilt til særlig Behandling gennem Sundhedsautoriteterne. Naturligvis ser baade mit Parti og jeg personlig med stor Tilfredshed, at disse saa meget omtalte Seksualklinikker bliver op-hævet, før de nogen Sinde har set Dagens Lys, og den Glæde deles af store Kredse i vor Befolkning. Den allerstørste Del af Danmarks Befolkning ønsker positive Foranstaltninger til Hjælp for ubemidlede Mødre og positive Oplysninger til Børn og unge, som kan højne og styrke vor Slægt til at bære Byrder for kommende Slægter. Ogsaa vort Parti er ivrigt for disse positive